

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PAOLO MENGOZZI
prednesené 5. decembra 2017¹

Vec C-301/16 P

**Európska komisia
proti**

Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

„Odvolanie – Dumping – Dovozy solárneho skla s pôvodom v Číne – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 2 ods. 7 písm. c) tretia zarážka – Trhovohospodárske zaobchádzanie – Pojem ‚výrazné deformácie prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva‘ – Daňové zvýhodnenia – Povinnosť odôvodnenia – Vady konania“

1. Zaobchádzanie s dovozmi z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom v antidumpingovom práve Únie a konkrétne zaobchádzanie s dovozmi z Číny sú veľmi aktuálne otázky, ktoré sú predmetom živej diskusie.

2. Po prvé v čase prednesu týchto návrhov prebieha pred príslušnými orgánmi Svetovej obchodnej organizácie (WTO) spor vedený na podnet Čínskej ľudovej republiky proti Európskej únii týkajúci sa tejto otázky.² Podnet, ktorý podali čínske orgány na WTO, sa týka režimu, ktorý sa v práve Únie v súčasnosti uplatňuje na výpočet normálnej hodnoty, a teda aj dumpingového rozpätia v prípade dovozov z krajín „s iným ako trhovým hospodárstvom“. Konkrétne sa týka ustanovení článku 2 ods. 7 nariadenia (EÚ) 2016/1036³, ktoré v podstate zodpovedajú ustanoveniam, o ktoré ide v prejednávanej veci, teda ustanoveniam článku 2 ods. 7 nariadenia (ES) č. 1225/2009⁴ (ďalej len „základné nariadenie“).

3. Po druhé antidumpingový režim dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom v práve Únie sa sústavne vyvíja. Len celkom nedávno totiž vyjednávači Európskeho parlamentu a Rady Európskej únie dospeli k dohode o návrhu predloženom Európskou komisiou, ktorým sa má tento režim zmeniť.⁵ Novými právnymi predpismi sa zavedie nová metodika výpočtu dumpingových rozpätí pri dovoze z tretích krajín v prípade závažného narušenia trhu alebo dominantného vplyvu štátu na hospodárstvo.⁶

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Konanie WT/DS516.

3 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21).

4 Nariadenie Rady z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51). Toto nariadenie bolo zrušené nariadením 2016/1036.

5 Návrh Komisie z 9. novembra 2016 na prijatie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/1036 a nariadenie (EÚ) 2016/1037 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie [COM(2016) 721 final].

6 Pozri v tejto súvislosti tlačovú správu Európskej komisie z 3. októbra 2017 (IP/17/3668) a informačný prehľad z toho istého dňa (MEMO/17/3703).

4. Prejednávaná vec je súčasťou diskusie týkajúcej sa zaobchádzania s dovozmi z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom v antidumpingovom práve Únie. Konkrétne sa týka podmienok, ktoré musí za súčasného právneho stavu splniť výrobca, a to najmä čínsky, na získanie trhovohospodárskeho zaobchádzania (ďalej len „THZ“) v zmysle článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia.

5. Táto vec sa týka odvolania, ktorým Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. marca 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia⁷, ktorým tento súd vyhovel žalobe podanej čínskou spoločnosťou Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (ďalej len „Xinyi“) a zrušil vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 470/2014⁸ (ďalej len „sporné nariadenie“) v rozsahu, v akom sa toto nariadenie týkalo uvedenej čínskej spoločnosti. Všeobecný súd v podstate rozhodol, že Komisia nesprávne zamietla spoločnosti Xinyi THZ, keď zastávala názor, že z dôvodu dvoch daňových režimov stanovených čínskymi právnymi predpismi, z ktorých mala Xinyi prospech, jej náklady a jej finančná situácia boli predmetom deformácie „preneseney z bývalého systému netrhového hospodárstva“.

6. Podstatou prejednávanej veci a otázkou, ktorú má Súdny dvor objasniť, je teda výklad slovného spojenia „preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“ uvedeného v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia.

I. Právny rámec

7. Podľa článku 2 ods. 7 základného nariadenia:

„a) V prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom [vrátane Azerbajdžanu, Bieloruska, Severnej Kórey, Tadžikistanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu] sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane Spoločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v Spoločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

...

b) V antidumpingovom zisťovaní, ktoré sa týka dovozu tovarov z Kazachstanu a akejkoľvek inej krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je členom WTO k dátumu začatia zisťovania, sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú zisťovaniu, a v súlade s kritériami a postupmi ustanovenými v písmene c) preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, podmienky trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa uplatňujú pravidlá, ktoré sú ustanovené v písmene a).

c) Tvrdenie v zmysle písmena b)... musí obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva, t. j. ak:

- rozhodnutia firiem, ktoré sa týkajú cien, nákladov a vstupov, vrátane napr. surovín, nákladov na technológiu a mzdových nákladov, výstupov, tržieb a investícií, sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade a náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty;

⁷ T-586/14, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2016:154.

⁸ Vykonávacie nariadenie Komisie z 13. mája 2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 142, 2014, s. 1).

- firmy majú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovníckymi normami a ktoré sa používajú na všetky účely;
- výrobné náklady a finančná situácia firiem nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva, najmä v oblasti odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnaní dlhov;
- príslušné firmy podliehajú zákonom o konkurze a vlastníctve, ktoré zaručujú právnu istotu a stabilitu činnosti firiem, a
- prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhového kurzu.

...“

II. Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné nariadenie

8. Okolnosti predchádzajúce sporu sú podrobne opísané v bodoch 1 až 18 napadnutého rozsudku, na ktoré odkazujem. Pre potreby tohto konania len pripomínam, že Komisia začala 28. februára 2013 antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu určitých výrobkov zo solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.⁹

9. Počas prešetrovania Xinyi – spoločnosť so sídlom v Číne, ktorá vyrábala a vyvážala solárne sklo a ktorej jediným akcionárom bola spoločnosť Xinyi Solar (Hong Kong) Ltd, so sídlom v Hongkongu (Čína) – požiadala Komisiu o THZ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia.

10. Komisia listom z 22. augusta 2013 informovala spoločnosť Xinyi, že podľa jej názoru tejto žiadosti nemôže vyhovieť z jediného dôvodu, že nespĺnila tretie kritérium pre THZ uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.

11. V tomto liste Komisia zastávala názor, že:

„Prešetrovanie ukázalo, že [Xinyi] mala rôzne daňové zvýhodnenia na základe jej dane z príjmov, ako:

- program „2 Free 3 Half“. Tento daňový režim umožňuje spoločnostiam so zahraničnou majetkovou účasťou využívať úplné daňové oslobodenie (0 %) počas dvoch rokov a počas troch nasledujúcich rokov daňovú sadzbu vo výške 12,5 %, namiesto bežnej daňovej sadzby 25 %,
- daňový režim podnikov v oblasti špičkovej technológie. Podľa tohto režimu podlieha spoločnosť zníženej daňovej sadzbe 15 %, namiesto štandardnej daňovej sadzby 25 %. Táto zvýhodnená daňová sadzba predstavuje subvenciu, ktorá sa môže prakticky neobmedzene prispôbovať a ktorej cieľom môže byť tiež prilákanie investícií prostredníctvom znížených sadzieb, čím je narušovaná hospodárska súťaž.

Zastáva sa názor, že znížené sadzby dane poskytujú značné daňové zvýhodnenia, pričom [Xinyi] nepreukázala, že jej výrobné náklady a jej finančná situácia nie sú predmetom žiadnej podstatnej deformácie prenesenej z bývalého systému netrhového hospodárstva. ...

V dôsledku toho Komisia navrhuje zamietnuť žiadosť [spoločnosti Xinyi o] THZ.“

⁹ Oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 58, 2013, s. 6).

12. Komisia následne v liste z 13. septembra 2013, ktorým odpovedala na pripomienky predložene spoločnosťou Xinyi, potvrdila zamietnutie žiadosti o THZ, ktorú podala táto spoločnosť, pričom zastávala názor, že:

„Režim dane z príjmu, ktorý [spôsobuje zvýhodnenie] niektorých spoločností alebo niektorých hospodárskych odvetví, ktoré vláda považuje za strategické, predpokladá, že tento daňový režim nemá svoj pôvod v trhovom hospodárstve, ale stále do značnej miery vyplýva zo štátneho plánovania a môže sa tak naň vzťahovať tretie kritérium [článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia]. Uplatnenie režimu zvýhodnenej daňovej sadzby mení výšku ziskov pred zdanením, ktoré spoločnosť musí generovať, aby bola pre investorov atraktívna...

V tomto ohľade treba pripomenúť, že na [spoločnosť Xinyi] bolo možné uplatniť zníženu daňovú sadzbu (14,01 %), keďže mohla kumulovať daňový režim podnikov v oblasti špičkovej technológie s iným režimom, konkrétne programom „2 Free 3 Half“. Kombinovaným účinkom toho bolo významné zníženie sadzby v porovnaní s bežnou sadzbou (25 %), ktorým by mohlo byť najmä sledovanie cieľa prilákania kapitálu prostredníctvom znížených sadzieb, a tým ovplyvnenie finančnej a hospodárskej situácie celej spoločnosti. ...“

13. Dňa 26. novembra 2013 prijala Komisia nariadenie (EÚ) č. 1205/2013, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz solárneho skla z Čínskej ľudovej republiky¹⁰. V tomto nariadení Komisia konštatovala, že okrem iného Xinyi, ktorá využívala preferenčné daňové režimy, nepreukázala, že by nepodliehala závažným deformáciám preneseným zo systému netrhového hospodárstva, a že preto táto spoločnosť nespĺnila tretie kritérium pre THZ.¹¹ Komisia teda uložila dočasné antidumpingové clo na dovoz príslušného výrobku vyrábaného spoločnosťou Xinyi v sadzbe 39,3 %.

14. Dňa 13. mája 2014 prijala Komisia sporné nariadenie, v ktorom potvrdila zistenie uvedené v nariadení č. 1205/2013, že žiadosti o THZ, vrátane žiadosti podanej spoločnosťou Xinyi, majú byť zamietnuté.¹² Za týchto podmienok bolo uložené konečné antidumpingové clo na dovoz určitých výrobkov zo solárneho skla vyrábaných spoločnosťou Xinyi v sadzbe 36,1 %.¹³

III. Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

15. Xinyi žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 7. augusta 2014 navrhla zrušiť sporné nariadenie, pričom na podporu svojej žaloby uviedla štyri žalobné dôvody.

16. Všeobecný súd v napadnutom rozsudku preskúmal výlučne prvý žalobný dôvod, založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, ktorého prvej časti vyhovel.

17. V rámci tejto časti Xinyi vytýkala Komisii, že sporné nariadenie zaťažila protiprávnosťou, najmä tým, že sa domnievala, že daňové zvýhodnenia, z ktorých mala Xinyi prospech – spomenuté vyššie v bode 11 – predstavovali deformácie „prenesené zo systému netrhového hospodárstva“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

¹⁰ Ú. v. EÚ L 316, 2013, s. 8.

¹¹ Pozri odôvodnenia 34 až 47 nariadenia č. 1205/2013 a osobitne odôvodnenia 41 a 43.

¹² Pozri odôvodnenie 34 sporného nariadenia.

¹³ Pozri článok 1 ods. 2 sporného nariadenia. Táto sadzba 36,1 % bola následne nahradená sadzbou 75,4 % na základe vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/1394 z 13. augusta 2015, ktorým sa v nadväznosti na opätovné absorpčné prešetrovanie podľa článku 12 nariadenia č. 1225/2009 mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 470/2014, zmenené vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2015/588, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 215, 2015, s. 42).

18. V tejto súvislosti Všeobecný súd najprv konštatoval, že výhody „prenesené“ z netrhového hospodárstva v zmysle tohto ustanovenia sa nemôžu týkať akéhokoľvek zvýhodnenia, lebo inak by bol spochybnený potrebný účinok a ilustratívny dosah príkladov uvedených v tomto ustanovení. Podľa Všeobecného súdu sa má pojem „prenesený“ vykladať tak, že znamená, že bývalý systém netrhového hospodárstva musel spôsobiť alebo viesť k predmetným deformáciám. Pre uplatnenie uvedeného ustanovenia sú preto relevantné len zvýhodnenia, ktoré vyplývajú z bývalého systému netrhového hospodárstva.¹⁴

19. Na základe týchto východísk Všeobecný súd rozhodol, že v prejednávacom prípade sa nemožno domnievať, že predmetné daňové zvýhodnenia sú „prenesené“ z bývalého systému netrhového hospodárstva v tom zmysle, že z neho vyplývajú alebo sú jeho dôsledkom. Podľa Všeobecného súdu je totiž všeobecne známe, že krajiny s trhovým hospodárstvom tiež poskytujú podnikom daňové zvýhodnenia vo forme daňových oslobodení počas určitého obdobia alebo zníženia daňovej sadzby, ako to vyplýva v tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora v oblasti štátnej pomoci.¹⁵

20. Všeobecný súd následne konštatoval, že toto posúdenie nemožno spochybníť jednotlivými tvrdeniami, ktoré Komisia uviedla počas konania.¹⁶

21. Po prvé v bode 69 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že tvrdenie, ktoré uviedla Komisia, založené na väzbe predmetných daňových zvýhodnení na päťročné plány zavedené v Číne vyplýva z nadmerného formalizmu. Podľa Všeobecného súdu pretrvávajúca existencia uvedených plánov nevyhnutne neznamená, že uvedené režimy boli prenesené z bývalého netrhového hospodárstva v Číne, s výnimkou názoru, že všetky opatrenia prijaté v Číne, ktoré možno viazať na plán, sú prenesené z jej bývalého netrhového hospodárstva, čo by zbavilo článok 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia akéhokoľvek potrebného účinku.

22. Po druhé v bodoch 75 a 76 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol tvrdenie Komisie, že predmetné daňové režimy nesledovali legitímne ciele. Na jednej strane podľa Všeobecného súdu nemožno spochybníť, že podpora niektorých odvetví činností, ako sú špičkové technológie, považované danou krajinou za strategické predstavuje v trhovom hospodárstve legitímny cieľ, a to nezávisle od otázky zákonnosti predmetných opatrení najmä vzhľadom na právo Únie v oblasti štátnej pomoci. Na druhej strane cieľ prilákania zahraničných investícií je sledovaný viacerými krajinami s trhovým hospodárstvom a zdá sa byť v rozpore so spôsobom hospodárskej organizácie založenej na spoločnom alebo štátnom vlastníctve podnikov, na ktoré sa vzťahujú výrobné ciele stanovené centralizovaným plánom, čo charakterizuje systém netrhového hospodárstva.

23. Po tretie v bodoch 77 a 78 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol tvrdenie Komisie, že predmetné daňové zvýhodnenia mali vplyv nielen na ceny priamo viazané na sledovaný cieľ, ale na všetky finančné výsledky spoločnosti Xinyi, a teda na jej celkovú finančnú situáciu. Podľa Všeobecného súdu takéto tvrdenie možno účinne uplatniť len v súvislosti s rozsahom prípadnej deformácie výrobných nákladov a finančnej situácie spoločnosti Xinyi v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, ale nie na účely konštatovania, že takéto deformácia je „prenesená“ z bývalého systému netrhového hospodárstva v zmysle toho istého ustanovenia.

24. Na základe týchto úvah Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia sa tým, že na základe článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia zamietla spoločnosti Xinyi THZ, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Zrušil teda článok 1 sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa týkal tejto spoločnosti, bez preskúmania ostatných žalobných dôvodov, ktoré uviedla táto spoločnosť.

¹⁴ Body 63 a 64 napadnutého rozsudku.

¹⁵ Body 65 a 66 napadnutého rozsudku.

¹⁶ Pozri body 68 až 78 napadnutého rozsudku.

IV. Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

25. Komisia svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu ako právne nedôvodnú, vrátil vec Všeobecnému súdu, aby opätovne posúdil druhú časť prvého žalobného dôvodu, ako aj druhý, tretí a štvrtý žalobný dôvod a rozhodol, že o trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

26. Xinyi navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal Komisiu a vedľajších účastníkov konania na náhradu trov konania.

27. Predseda Súdneho dvora uznesením z 13. októbra 2016 povolil vstup spoločnosti GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (ďalej len „GMB“) ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Komisie.

28. Súdny dvor položil účastníkom konania viaceré otázky, na ktoré mali písomne odpovedať. Komisia, Xinyi, ako aj GMB na ne odpovedali v stanovených lehotách a ich prednesy boli vypočítané na pojednávaní, ktoré sa konalo 21. júna 2017.

V. Analýza

29. Na podporu svojho odvolania uvádza Komisia tri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia. Svojím druhým a tretím odvolacím dôvodom Komisia vytýka Všeobecnému súdu porušenie povinnosti odôvodnenia a vady konania.

A. O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia

1. Úvodné pripomienky

30. Komisia, ktorú podporuje GMB, v rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu tvrdí, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade ustanovenia uvedeného v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia.

31. Toto ustanovenie stanovuje tretie z piatich kritérií, ktoré musí splniť výrobca z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, aby mohol získať THZ.

32. V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že normotvorca Únie chcel prostredníctvom článku 2 ods. 7 základného nariadenia prijať osobitný režim stanovujúci podrobné pravidlá výpočtu normálnej hodnoty s ohľadom na dovozy tovaru s pôvodom v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom.¹⁷

33. Článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia konkrétne stanovuje, že v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom sa normálna hodnota neurčí podľa všeobecných pravidiel stanovených v odsekoch 1 až 6 toho istého článku, ale sa v zásade určí podľa tzv. metódy „analogickej krajiny“, teda na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom, aby sa zabránilo zohľadneniu cien a nákladov, ktoré nie sú normálnym výsledkom síl, ktoré pôsobia na trhu¹⁸ (v danom prípade bolo vybraté Turecko).

¹⁷ Pozri rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 47).

¹⁸ Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 66).

34. Podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia sa však v prípade antidumpingových prešetrovaní, ktoré sa týkajú dovozu tovarov najmä z Čínskej ľudovej republiky, normálna hodnota nemusí – ak sú splnené určité podmienky – určiť podľa metódy analogickej krajiny, ale na základe vlastných cien a nákladov dotknutého výrobcu (vývozcu). Na tento účel však musí uvedený dotknutý výrobca predložiť riadne preukázateľné tvrdenie, ktoré je spôsobilé v súlade s piatimi kritériami a postupmi stanovenými v písmene c) toho istého odseku preukázať, že u tohto výrobcu prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný dotknutému výrobku, podmienky trhového hospodárstva.¹⁹

35. Podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia je teda úlohou každého výrobcu, ktorý chce využiť tieto pravidlá, aby predložil dostatočné dôkazy, že spĺňa päť kritérií, ktoré sú v uvedené v tomto ustanovení, a tak ho možno považovať za výrobcu, ktorý pôsobí v trhovom hospodárstve.²⁰ Preto inštitúcie Únie nie sú povinné dokazovať, že dotknutý výrobca nespĺňa podmienky stanovené na priznanie THZ.²¹

36. Úlohou Rady a Komisie je naopak posúdiť, či sú dôkazy predložené dotknutým výrobcom dostatočné na preukázanie toho, že kritériá na priznanie THZ stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia sú splnené, kým úlohou súdov Únie je preskúmať, či toto posúdenie nebolo zjavne nesprávne.²²

37. V prejednávanom prípade Komisia zamietla spoločnosti Xinyi THZ len z dôvodu, že táto spoločnosť, ktorá mala prospech z dvoch daňových režimov spomenutých v bode 11 týchto návrhov, nepreukázala, že spĺňa kritérium uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia. Komisia sa naopak domnievala, že štyri zvyšné kritériá uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia boli splnené.

38. Podľa článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia možno výrobcu z Čínskej ľudovej republiky považovať za výrobcu, ktorý pôsobí v trhovom hospodárstve, a teda mu priznať THZ, len v prípade, ak predloží dostatočné dôkazy o tom, že „[jeho] výrobné náklady a [jeho] finančná situácia... nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“.

39. Všeobecný súd v napadnutom rozsudku rozhodol, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zastávala názor, že deformácie vyplývajúce z daňových zvýhodnení, ktoré čínske orgány poskytli spoločnosti Xinyi, boli „prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva“. Všeobecný súd sa naopak nevyjadril k otázke, či Komisia správne konštatovala, že predmetné daňové zvýhodnenia spôsobili deformácie, ktoré možno označiť za výrazné.

2. Stručné zhrnutie tvrdení účastníkov konania

40. V rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu, ktorý sa skladá z piatich častí, Komisia spochybňuje výklad slovného spojenia „preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“ uvedeného v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, ktorý podal Všeobecný súd v napadnutom rozsudku.

19 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 67).

20 Rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 69).

21 Rozsudok z 2. februára 2012, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53, bod 32).

22 Rozsudky z 2. februára 2012, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53 bod 32), a z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 70).

41. Podľa Komisie po prvé – v rozpore s tým, ako rozhodol Všeobecný súd – na jednej strane na konštatovanie, že určité opatrenie bolo „prenesen[é] z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“, stačí preukázať, že toto opatrenie je určené na vykonanie päťročného plánu v Číne, a na druhej strane taký výklad nezavahuje článok 2 ods. 7 písm. c) tretiu zarážku základného nariadenia potrebného účinku.²³

42. Po druhé nie je pravda, že podpora niektorých priemyselných odvetví považovaných danou krajinou za strategické predstavuje v trhovom hospodárstve legitímny cieľ.²⁴ Cieľom štátnych zásahov povolených v sociálnom trhovom hospodárstve je totiž vždy zohľadniť všeobecný záujem, a nie vybrať „favoritov“ alebo uprednostniť určité hospodárske odvetvie vyhlásené za „strategické“ pred iným hospodárskym odvetvím.

43. Po tretie predmetné daňové režimy nemožno porovnávať s pomocou poskytovanou v trhovom hospodárstve.²⁵ Tieto režimy totiž – na rozdiel od takej pomoci – nie sú cieľové a obmedzené na konkrétnu kategóriu nákladov spojených s investíciou a nie sú ani časovo obmedzené.

44. Po štvrté Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že režimy štátnej pomoci, ktoré boli v rozsudkoch citovaných v bode 66 napadnutého rozsudku vyhlásené za protiprávne, sú porovnateľné s predmetnými daňovými opatreniami.

45. Po piate pojem „krajina s iným ako trhovým hospodárstvom“, z ktorého vychádza analýza uskutočnená v napadnutom rozsudku, je nesprávny. Uvedený pojem je konkrétne oveľa širší než pojem, na ktorý Všeobecný súd poukázal v bode 76 napadnutého rozsudku a ktorý zodpovedá tradičnej definícii „krajiny so štátnym obchodom“.

46. Xinyi v nadväznosti na tvrdenia Komisie po prvé uvádza, že prvá časť tohto odvolacieho dôvodu je založená na novom tvrdení, a preto je neprípustná. Komisia navyše nepredložila nijaký dôkaz v súvislosti s povahou a cieľmi predmetných päťročných plánov a nevysvetlila, prečo by akákoľvek súvislosť medzi určitým opatrením a takým plánom mala automaticky viesť k zamietnutiu žiadosti o štatút THZ.

47. Po druhé cieľom tretieho kritéria pre štatút THZ nie je posúdiť, čo je legitímne v trhovom hospodárstve, ale čo predstavuje deformáciu prenesenú z bývalého systému netrhového hospodárstva. Xinyi poskytla Všeobecnému súdu mnohé príklady subvencií poskytnutých štátmi s trhovým hospodárstvom a prináleží jedine Všeobecnému súdu posúdiť dôkaznú silu dôkazov, ktoré mu boli predložené a ktoré má k dispozícii. Komisia vôbec neuviedla, že v tomto smere došlo k skresleniu dôkazov.

48. Po tretie Komisia nepredložila nijaký dôkaz s cieľom preukázať, že jediné subvencie, ktoré existujú v trhovom hospodárstve, sú cieľové a obmedzené na verejné financovanie potrebné na dosiahnutie sledovaných cieľov. Článok 2 ods. 7 písm. c) tretia zarážka základného nariadenia sa navyše netýka otázky, či určitá deformácia predstavuje typ deformácie, ktorý by bol prijateľný v trhovom hospodárstve, ale otázky, či predstavuje typ, ktorý existoval v bývalom systéme netrhového hospodárstva.

49. Po štvrté Xinyi sa domnieva, že konštatovania týkajúce sa daňových zvýhodnení poskytovaných v trhovom hospodárstve, ktoré Všeobecný súd uviedol v bodoch 66 a 67 napadnutého rozsudku, sú skutkovými posúdeniami, ktoré nemožno preskúmať v odvolacom konaní, keďže Komisia nenamietala ani nepreukázala zjavné skreslenie dôkazov.

²³ Body 63 a 69 napadnutého rozsudku.

²⁴ Pozri body 74 až 76 napadnutého rozsudku.

²⁵ Pozri body 77 a 78 napadnutého rozsudku.

50. Po piate podľa spoločnosti Xinyi pojem „bývalý“, ktorý sa nachádza v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, vôbec nedovoľuje pochybovať o tom, že pri posudzovaní žiadostí o THZ podaných čínskymi výrobcami od 1. júla 1998, keď nadobudlo účinnosť nariadenie (ES) č. 905/98²⁶, ktorým bola zavedená možnosť získať THZ, musí Komisia preskúmať, či existujú deformácie prenesené zo systému netrhového hospodárstva, ktorý platil pred týmto dátumom, teda keď Čínska ľudová republika ešte bola krajinou s tradičným štátnym obchodom. Všeobecný súd teda v bode 76 napadnutého rozsudku správne vyložil slovné spojenie „iné ako trhové hospodárstvo“, ktoré je uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, tak, že zodpovedá definícii „hospodárstva so štátnym obchodom“.

3. Právne posúdenie

51. Otázka výkladu slovného spojenia „preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“ uvedeného v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, ktorý podal Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, ktorá tvorí podstatu prvého odvolacieho dôvodu Komisie, predstavuje výlučne právnu otázku, ktorá podlieha úplnej kontrole zo strany súdov Únie a pri ktorej nemôžu orgány Únie požadovať nijakú mieru voľnej úvahy.²⁷

52. Domnievam sa, že pri výklade tohto slovného spojenia a zodpovedaní tvrdení uvedených Komisiu treba vychádzať z analýzy dôvodu zavedenia THZ v práve Únie. Táto analýza umožní určiť charakteristiku čínskeho hospodárskeho systému v antidumpingovom práve Únie.

a) Dôvod zavedenia THZ a charakteristika čínskeho hospodárskeho systému v antidumpingovom práve Únie

53. Osobitné zaobchádzanie s dovozmi z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom v antidumpingových predpisoch Únie siaha až do päťdesiatych rokov minulého storočia.²⁸

54. Až v roku 1979 však boli v práve Únie prijatím nariadenia (EHS) č. 1681/79 zavedené osobitné pravidlá na kodifikáciu praxe, ktorá sa dovtedy vytvorila v tejto oblasti.²⁹

55. Možnosť výrobcov okrem iného z Čínskej ľudovej republiky požiadať o THZ, ktorá bola stanovená v základnom nariadení účinnom v čase skutkových okolností relevantných v prejednávanej veci, bola zavedená v práve Únie nariadením č. 905/98.

56. Toto nariadenie bolo navrhnuté s výslovným cieľom zaviesť úpravy antidumpingovej praxe Únie spojenej so štatútom krajiny s netrhovým hospodárstvom, aby sa uznalo úsilie, ktoré Čínska ľudová republika a Rusko vynaložili na reformu svojich hospodárstiev.³⁰

26 Nariadenie Rady (ES) z 27. apríla 1998, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 384/96 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 128, 1998, s. 18; Mím. vyd. 11/010, s. 111).

27 Pokiaľ ide o ustanovenie uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia, pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:22, bod 42).

28 Pozri v tejto súvislosti dôvodovú správu a body 4 až 6 oznámenia Komisie Rade a Európskemu parlamentu z 12. decembra 1997 o zaobchádzaní s bývalými krajinami s iným ako trhovým hospodárstvom v antidumpingových konaniach a návrhu nariadenia Rady, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 384/96 [KOM(97) 677 v konečnom znení].

29 Nariadenie Rady z 1. augusta 1979, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 459/68 o ochrane pred dumpingovými praktikami alebo poskytovaním prémiei či subvencií zo strany krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 196, 1979, s. 1), ktorým boli zmenené a doplnené viaceré ustanovenia nariadenia Rady (EHS) č. 459/68 z 5 apríla 1968 o ochrane proti dumpingu alebo poskytovaní prémiei alebo subvencií krajinami, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 93, 1968, s. 1), Pozri osobitne šieste odôvodnenie nariadenia č. 1681/79.

30 Pozri v tejto súvislosti oznámenie [KOM(97) 677 v konečnom znení] a návrh nariadenia, ktoré sú spomenuté v poznámke pod čiarou 28 týchto návrhov. Pozri tiež návrh nariadenia Rady, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 384/96 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva [KOM(2000) 363 v konečnom znení].

57. Ako Súdny dvor už zdôraznil³¹, v tejto súvislosti zo štvrtého a piateho odôvodnenia nariadenia č. 905/98 vyplýva, že k doplneniu článku 2 ods. 7 písm. b) a c) do základného nariadenia došlo preto, lebo reformy najmä v Číne zásadne zmenili jej hospodárstvo a viedli k vytvoreniu podnikov, v ktorých prevládajú podmienky trhového hospodárstva, takže v tejto krajine sa zmenili hospodárske pomery, ktoré pôvodne viedli k systematickému používaniu metódy analogickej krajiny.

58. Súdny dvor však tiež poukázal na to, že Čínska ľudová republika aj napriek vykonaným reformám stále nie je krajinou s trhovým hospodárstvom, na ktorej vývozy by sa automaticky uplatnili všeobecné pravidlá na určenie normálnej hodnoty stanovené v článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia, a preto normotvorca Únie rozhodol, že v súlade s odsekom 7 písm. c) toho istého článku je úlohou každého výrobcu, ktorý chce využiť tieto pravidlá, aby predložil dostatočné dôkazy, ako sú dôkazy špecifikované v uvedenom písmene c), že pôsobí v trhovom hospodárstve.³²

59. V tejto súvislosti zo zmienky o „vytvoren[í] podnikov, v ktorých prevládajú podmienky trhového hospodárstva“ v uvedenom štvrtom a piatom odôvodnení nariadenia č. 905/98 vyplýva, že keď normotvorca Únie doplnil do základného nariadenia ustanovenia obsiahnuté v článku 2 ods. 7 písm. b) a c), určite si bol vedomý toho, že napriek reformám vykonaným v Číne na úrovni čínskeho hospodárskeho systému celkovo neprevládali podmienky trhového hospodárstva. Uvedený normotvorca však zavedením THZ do práva Únie chcel uznať³³, že v dôsledku týchto reforiem v Číne v určitých odvetviach a oblastiach existovali podniky, ktoré pôsobili v podmienkach charakteristických pre trhové hospodárstvo, teda podniky, ktoré sa riadili zásadami ponuky a dopytu, v prostredí ktoré nebolo skreslené vplyvom štátu.

60. Keďže v takom kontexte už v prípade dovozov pochádzajúcich z Čínskej ľudovej republiky nebolo odôvodnené *systematické* používanie metódy analogickej krajiny, uvedený normotvorca doplnením vyššie uvedených ustanovení vytvoril nástroj, ktorý poskytol takým podnikom v náležité odôvodnených prípadoch možnosť odvolať sa pri určovaní normálnej hodnoty v rámci antidumpingových prešetrovaní, ktoré sa ich týkajú, na vlastné ceny a náklady.

61. Z týchto úvah na jednej strane vyplýva, že keď normotvorca Únie doplnil do základného nariadenia ustanovenia týkajúce sa THZ, vôbec nechcel všeobecne uznať, že v čínskom hospodárskom systéme prevládali podmienky trhového hospodárstva, pričom v tomto systéme boli – mimo špecifických odvetví – naďalej charakteristickým prvkom štátne zásahy, ktoré mali najmä podobu prijímania päťročných plánov so všeobecnou pôsobnosťou a záväzným charakterom.

62. Na druhej strane, hoci je pravda, že normotvorca Únie chcel poskytnúť čínskym výrobcom možnosť, aby sa uznalo, že pôsobia v podmienkach trhového hospodárstva, a tak sa normálna hodnota v ich prípade určila na základe ich skutočných cien a nákladov, v systéme, ktorý tento normotvorca vytvoril, ako to vyplýva z bodov 34 a 35, ako aj z bodu 58 týchto návrhov, bolo dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie existencie takých podmienok, jednoznačne uložené výrobcom, ktorí chcú získať THZ.

31 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 68).

32 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 69).

33 Tiež z politických dôvodov, ktorých cieľom bolo podporiť reformný proces, ktorý prebiehal okrem iného v Číne. Pozri v tejto súvislosti bod 5 dôvodovej správy k oznámeniu Komisie [KOM(97) 677 v konečnom znení] a návrhu nariadenia, ktoré sú spomenuté v poznámke pod čiarou 28 týchto návrhov.

63. Namiesto systematického používania metódy analogickej krajiny teda normotvorca Únie zaviedol systém, ktorý umožňuje v každom jednotlivom prípade analyzovať hospodárske podmienky, ktoré sú spojené s každým antidumpingovým prešetrovaním. V tomto systéme sa však „štandardne“ uplatní metóda analogickej krajiny, pokiaľ dotknutí výrobcovia nepreukážu, že spĺňajú päť podmienok uvedených v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, a teda že ich možno považovať za výrobcov pôsobiacich v podmienkach trhového hospodárstva. Súdny dvor navyše už uznal, že ustanovenia uvedené v článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia majú povahu výnimky.³⁴

64. Z toho vyplýva, že podľa názoru normotvorcu čínsky hospodársky systém síce už nie je hospodárskym systémom krajiny so štátnym obchodom, ale nie je vo vlastnom slova zmysle ani hospodárskym systémom charakteristickým pre trhové hospodárstvo.³⁵ Ide o hospodársky systém, ktorý by bolo možné definovať ako „hybridný“ alebo „prechodový“³⁶, v ktorom sa vychádza z toho, že vo všeobecnosti ešte dochádza k rušivým zásahom štátu, takže tento systém sa „štandardne“ považuje za systém, ktorý nemá znaky trhového hospodárstva, ale v ktorom v určitých odvetviach a v prípade určitých podnikov prevládajú podmienky trhového hospodárstva. Tento systém sa teda vyznačuje tým, že popri sebe existujú charakteristické prvky systému netrhového hospodárstva a charakteristické prvky trhového hospodárstva, ktoré prevládajú v určitých odvetviach hospodárstva.

b) Výklad slovného spojenia „preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“

65. Ustanovenie, ktoré stanovuje tretiu podmienku, ktorú musí splniť výrobca, aby získal THZ, a to článok 2 ods. 7 písm. c) tretiu zarážku základného nariadenia a presnejšie slovné spojenie „preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“ treba vyložiť s prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy.

66. Pokiaľ ide v tejto súvislosti v prvom rade o pojem „prenesený“, Všeobecný súd v bode 64 napadnutého rozsudku konštatoval, že tento pojem sa má vykladať v tom zmysle, že „bývalý systém netrhového hospodárstva musel *spôsobiť* alebo *viest* k... deformáciám“ a že predmetné ustanovenie sa preto týka jedine zvýhodnenia, „ktoré *vyplýva* z bývalého systému netrhového hospodárstva“³⁷.

67. Hoci Komisia výslovne nespochybnila výklad pojmu „prenesený“, ktorý podal Všeobecný súd – pričom tento výklad by sa dal označiť ako „kauzálny“ –, účastníci konania počas konania podrobne diskutovali o ďalšom možnom výklade tohto pojmu, pričom tento výklad sa vyprofiloval na základe určitých pripomienok, ktoré uviedla Xinyi.

68. Podľa tohto prístupu jednak vzhľadom na to, že v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia je spomenutý „bývalý“ systém netrhového hospodárstva, a jednak vzhľadom na to, že pojmy použité v niektorých jazykových verziách³⁸, ktoré zodpovedajú pojmu „induit“ („prenesený“) použitému vo francúzskej verzii, odkazujú na pojem „*dedičstvo*“, do úvahy prichádza výklad, podľa ktorého predmetné ustanovenie odkazuje výlučne na „historické“ deformácie. Z tohto hľadiska by sa za deformácie „*zdedené*“ z bývalého systému netrhového hospodárstva mohli považovať len deformácie,

34 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 93), ako návrh, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott v tej istej veci Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:22, body 75 a 76).

35 Pozri v tejto súvislosti bod 12 oznámenia Komisie [KOM(97) 677 v konečnom znení] spomenutého v poznámke pod čiarou 28 týchto návrhov.

36 Tento pojem použila generálna advokátka Kokott v návrhoch, ktoré predniesla vo veci Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:22, body 1, 61, 63 a 68).

37 Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

38 Pozri najmä anglickú verziu, v ktorej sa používa pojem „carried over“, ako aj portugalskú verziu a španielsku verziu, ktoré sú ešte jednoznačnejšie a v ktorých sa používajú výrazy „herdadas“, resp. „heredadas“.

ktoré majú pôvod v opatreniach prijatých pred 1. júlom 1998, keď nadobudlo účinnosť nariadenie č. 905/98. V tomto kontexte by bolo prípadné možné zohľadniť „nové“ deformácie, ktoré majú pôvod v opatrení prijatom po 1. júli 1998, v rámci ustanovenia uvedeného v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia.

69. Taký prístup síce nepochybne môže mať oporu v znení predmetného ustanovenia, ako je sformulované v niektorých jazykových verziách, no tento výklad nepovažujem za presvedčivý.

70. V tejto súvislosti musím predovšetkým poukázať na to, že – ako vyplýva z podrobnej analýzy jednotlivých jazykových verzií predmetného ustanovenia, ktorú uskutočnila Komisia – vo väčšine jazykových verzií (v dvanástich verziách³⁹) pojmy zodpovedajúce francúzskemu pojmu „induit“ („prenesený“) vôbec neodkazujú na pojem „dedičstvo“, ale predpokladajú existenciu príčinnej súvislosti medzi deformáciou a systémom netrhového hospodárstva, pričom nemajú časový význam. Len v troch jazykových verziách⁴⁰ je vyjadrený taký časový význam, ktorý odkazuje na pojem „dedičstvo“⁴¹.

71. Podľa judikatúry sa však v prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami ustanovenia má toto ustanovenie vykladať podľa všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou.⁴²

72. V tejto súvislosti je potrebné na jednej strane poukázať na to, že zo znenia nariadenia č. 905/98, z jeho odôvodnení ani z prípravných dokumentov, ktoré sa ho týkajú, nevyplýva, že keď normotvorca Únie zaviedol článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, chcel, aby sa 1. júl 1998 považoval za hraničný dátum, od ktorého sa zrazu zmenila povaha čínskeho hospodárskeho systému.

73. Ako som vysvetlil v bodoch 56 a 57 týchto návrhov, dôvodom zavedenia ustanovení týkajúcich sa THZ bolo uznať výsledky, ktoré dosiahla Čínska ľudová republika vo svojom reformnom úsilí, ktoré ju priblížilo k trhovému hospodárstvu. Ide o proces, ktorý trval niekoľko rokov, či dokonca niekoľkých desaťročí a ktorý k 1. júli 1998 určite nebol dokončený. Zákonodarca v nariadení č. 905/98 uznáva, že Čínska ľudová republika v určitých odvetviach dosiahla určitý pokrok vo svojej transformácii na trhové hospodárstvo. Nariadenie č. 905/98 však neidentifikovalo významnú udalosť, ktorá by ku konkrétnemu dátumu odklonila čínsky hospodársky systém od systému netrhového hospodárstva, ani ním nebolo v plnom rozsahu uznané, že Čína je v plnom rozsahu trhovým hospodárstvom.

74. Na druhej strane ustanovenie uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážke základného nariadenia predstavuje podľa môjho názoru podmienku, ktorá je odlišná od podmienky uvedenej v tretej zarážke. Tieto dve ustanovenia sa nevzťahujú na rovnaké situácie a ich pôsobnosť sa neodlišuje výlučne časovým prvkom.

75. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky základného nariadenia dotknutý výrobca na to, aby získal THZ, musí predložiť dostatočné dôkazy spôsobilé preukázať, že jeho rozhodnutia, ktoré sa týkajú cien, nákladov a vstupov, sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt, a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade a že náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty.

39 Najmä francúzska, nemecká, talianska, holandská, česká, maltská, rumunská, švédská, poľská, chorvátska, estónska a fínska verzia.

40 Španielska, portugalská a lotyšská verzia.

41 Ďalších deväť verzií (anglická, maďarská, bulharská, slovenská, slovinská, dánska, grécka, litovská a írská verzia) sa dá vykladať tak časovo, ako aj kauzálné.

42 Rozsudok z 25. marca 2010, Helmut Müller (C-451/08, EU:C:2010:168, bod 38 a citovaná judikatúra). Pozri v tejto súvislosti tiež body 40 a 41 návrhov, ktoré som predniesol vo veci British Airways/Komisia (C-122/16 P, EU:C:2017:406).

76. Toto ustanovenie sa teda týka obchodných rozhodnutí dotknutého výrobcu, ako aj skutočných nákladov na najdôležitejšie vstupy.⁴³ Ustanovenie obsiahnuté v tretej zarážke sa naopak týka „štrukturálnych“ deformácií vyplývajúcich z hospodárskeho systému, v ktorom pôsobí výrobca. Tieto dve ustanovenia sa teda týkajú odlišných situácií. Tento výklad, podľa ktorého sa vecná pôsobnosť týchto dvoch ustanovení neprekrýva, navyše zabezpečuje úplný potrebný účinok týchto dvoch ustanovení.⁴⁴

77. Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že podľa môjho názoru je výklad pojmu „prenesený“, ktorý podal Všeobecný súd v bode 64 napadnutého rozsudku – ktorý som označil ako „kauzálny“ –, správny.

78. Pokiaľ ide o pojem „bývalý systém iného ako trhového hospodárstva“, poukazujem na to, že účastníci konania počas konania vynaložili veľké úsilie s cieľom opísať kategorizácie jednotlivých hospodárskych systémov, ktoré sa berú do úvahy v základnom nariadení.⁴⁵

79. Ako však Komisia uznáva, Všeobecný súd v napadnutom rozsudku v skutočnosti nevymedzil pojem „býval[ý] systé[m] iného ako trhového hospodárstva“, ktorý je uvedený v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia.⁴⁶ Za týchto podmienok si nie som istý, či je potrebné, aby Súdny dvor na účely určenia významu predmetného ustanovenia zaujal stanovisko k týmto kategorizáciám.

80. Všetky vyššie uvedené úvahy totiž podľa môjho názoru umožňujú presne vymedziť výklad ustanovenia uvedeného v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, ktorý sa má podať. Toto ustanovenie sa týka výrazných deformácií spojených s výrobnými nákladmi a finančnou situáciou dotknutých výrobcov, ktoré sú spôsobené opatreniami – alebo ktoré vyplývajú z opatrení –, ktoré sú súčasťou hospodárskeho systému, ktorý nemá povahu trhového hospodárstva, pričom v súčasnosti sa v práve Únie „štandardne“ vychádza z toho, že tento systém ešte existuje v Číne mimo odvetví, v ktorých prevládajú podmienky trhového hospodárstva.

81. Výhrady Komisie voči analýze, ktorú vykonal Všeobecný súd v napadnutom rozsudku, uvedené v jej odvolaní treba preskúmať v tomto právnom kontexte, ktorý som načrtol v predchádzajúcich bodoch.

c) O právnych následkoch existencie súvislosti medzi opatreniami, ktorými sa poskytuje výhoda, a päťročnými plánmi prijatými čínskou vládou

82. V rámci prvej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bodoch 63 a 69 napadnutého rozsudku rozhodol, že na konštatovanie, že určité opatrenie je „prenesen[é] z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“, nestačí, aby toto opatrenie bolo určené na vykonanie päťročného plánu v Číne. Podľa Komisie – v rozpore s tým, ako rozhodol Všeobecný súd – výklad, ktorý navrhuje, nezbavuje článok 2 ods. 7 písm. c) tretiu zarážku základného nariadenia potrebného účinku.

43 Pozri rozsudky z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 73), ako aj z 11. septembra 2014, Gem-Year Industrial a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada (C-602/12 P, neuvverejnený, EU:C:2014:2203, bod 56).

44 Z ustálenej judikatúry v tejto súvislosti vyplýva, že pokiaľ možno ustanovenie práva Únie vykladať viacerými spôsobmi, treba uprednostniť ten výklad, ktorý zabezpečuje jeho potrebný účinok [pozri okrem iného rozsudok zo 14. decembra 2016, Mercedes Benz Italia (C-378/15, EU:C:2016:950, bod 39 a citovanú judikatúru)].

45 Xinyi zastáva názor, že podľa základného nariadenia sú všetky krajiny sveta roztriedené do troch kategórií: i) netrhové hospodárstva alebo krajiny so štátnym obchodom, ktorých zoznam sa nachádza v poznámke pod čiarou vloženou do článku 2 ods. 7 písm. a) uvedeného nariadenia; ii) transformujúce sa netrhové hospodárstva, vrátane Čínskej ľudovej republiky, na ktoré sa vzťahuje článok 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia, a iii) trhové hospodárstva, ktoré zahŕňajú všetky krajiny s výnimkou tých, na ktoré sa vzťahuje článok 2 ods. 7 toho istého nariadenia. Komisia nesúhlasí s týmto triedením a domnieva sa, že v skutočnosti existujú štyri kategórie: i) krajiny so štátnym obchodom, ii) krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, iii) krajiny s osobitným trhovým hospodárstvom a iv) trhové hospodárstva.

46 Otázka vymedzenia pojmu „systém netrhového hospodárstva“ v zmysle predmetného ustanovenia vyplýva z piatej časti prvého odvolacieho dôvodu, v rámci ktorej Komisia napáda bod 76 napadnutého rozsudku. Pozri v tejto súvislosti osobitne bod 102 týchto návrhov.

83. Všeobecný súd v napadnutom rozsudku v podstate rozhodol, že predmetné daňové zvýhodnenia napriek ich väzbe – ktorú označil za nepriamu – na päťročné plány prijaté čínskou vládou nemožno považovať za prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva, lebo je všeobecne známe, že krajiny s trhovým hospodárstvom tiež poskytujú podnikom podobné daňové zvýhodnenia.⁴⁷ Všeobecný súd konštatoval, že tvrdenie Komisie založené na väzbe na päťročné plány vyplýva z nadmerného formalizmu, keďže pretrvávajúca existencia uvedených plánov nevyhnutne neznamená, že uvedené daňové režimy boli prenesené z bývalého netrhového hospodárstva v Číne, s výnimkou názoru, že všetky opatrenia prijaté v Číne, ktoré možno viazať na plán, sú prenesené z jej bývalého netrhového hospodárstva, čo by zbavilo článok 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia akéhokoľvek potrebného účinku.⁴⁸

84. V tejto súvislosti treba predovšetkým zamietnuť tvrdenie spoločnosti Xinyi, že prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je neprípustná, lebo je založená na novom tvrdení.

85. Podľa článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie odvolanie na Súdny dvor sa obmedzuje len na právne otázky a môže sa zakladať najmä na porušení práva Únie Všeobecným súdom. Okrem toho článok 170 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora stanovuje, že odvolaním nemožno meniť predmet sporu pred Všeobecným súdom.

86. Treba však konštatovať, že Všeobecný súd v bode 69 napadnutého rozsudku výslovne zamietol tvrdenie Komisie založené na väzbe predmetných daňových zvýhodnení na päťročné plány vykonávané v Číne. Všeobecný súd výslovne vylúčil, že existuje vzťah nevyhnutnosti medzi existenciou súvislosti medzi určitým opatrením a týmito plánmi na jednej strane a na druhej strane okolnosťou, že také opatrenie je „prenesené“ z bývalého netrhového hospodárstva. Prvá časť prvého odvolacieho dôvodu Komisie sa týka práve týchto úvah. Za týchto podmienok Xinyi nemôže úspešne tvrdiť, že táto časť je založená na novom tvrdení, ktoré nebolo súčasťou predmetu sporu pred Všeobecným súdom.

87. Čo sa týka veci samej, je potrebné poukázať na to, že – ako Všeobecný súd sám poznamenal v bode 76 napadnutého rozsudku *in fine* – používanie viacročných centralizovaných plánov na organizovanie hospodárstva je charakteristickým znakom každého systému netrhového hospodárstva.

88. Je pritom nesporné, že čínska vláda napriek reformám spomenutým v bodoch 57 a 58 týchto návrhov, ktoré viedli normotvorcu k zavedeniu THZ, v Číne naďalej prijíma päťročné plány, ktorých cieľom je stanoviť usmernenia týkajúce sa hospodárskeho rozvoja pre celú krajinu.

89. Hoci čínske päťročné plány sa postupom času vyvíjali a v súčasnosti už nestanovujú vymedzené výrobné ciele, je nesporné, že tieto plány stále zohrávajú podstatnú úlohu v organizácii čínskeho hospodárstva.

90. Z podaní Komisie a spoločností GMB, ako aj z ich prednesov na pojednávaní vyplýva, že tieto päťročné plány sa uplatňujú na všetkých úrovniach čínskeho hospodárstva a pokrývajú širokú škálu (ak nie všetky) odvetvia hospodárstva. Tieto plány nie sú obmedzené len na opis vízie čínskej vlády, pokiaľ ide o vnútroštátny hospodársky rozvoj, ale obsahujú presné ciele a sú v zásade záväzné pre všetky úrovne čínskej vlády. Tieto plány sú doplnené špecifickými politickými nástrojmi používanými na usmernenie hospodárskych subjektov, aby dosahovali ciele, ktoré boli vopred stanovené na ústrednej úrovni.

91. Xinyi nespochybnila charakteristiku päťročných plánov vyplývajúcu z konštatovaní, ktoré uviedla Komisia a GMB, ale obmedzila sa na tvrdenie, že Komisia nepredložila dôkaz o povahe súčasných päťročných plánov.

⁴⁷ Body 65 a 66 napadnutého rozsudku.

⁴⁸ Bod 69 napadnutého rozsudku.

92. V právnom rámci, aký zaviedol normotvorca Únie na priznanie THZ, v ktorom sa systém s transformujúcim sa hospodárstvom, akým je čínsky systém, „štandardne“ považuje za systém, ktorý nemá povahu trhového hospodárstva, je pritom v prípade, že sa prijme určité opatrenie na vykonanie päťročných plánov, aké boli opísané v predchádzajúcich bodoch, ktoré prispieva k uskutočňovaniu politik a sledovaniu cieľov, ktoré boli vopred stanovené na ústrednej úrovni, podľa môjho názoru možné – pokiaľ sa nepreukáže opak – predpokladať, že deformácie vyplývajúce z takých opatrení sú „prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva“.

93. Hoci totiž v systéme s transformujúcim sa hospodárstvom môžu popri charakteristických prvkoch netrhového hospodárstva existovať charakteristické prvky trhového hospodárstva, faktom zostáva, že prijatie plánov, aké boli opísané v bodoch 88 až 90 týchto návrhov, je stále charakteristickým prvkom každého systému, ktorý nemá povahu trhového hospodárstva. Za týchto podmienok samotná skutočnosť, že určité opatrenie bolo prijaté na vykonanie takého plánu, stačí na odôvodnenie domnienky, že toto opatrenie je „prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva“, teda – ako vyplýva z bodu 80 týchto návrhov – je prenesené z hospodárskeho systému, ktorý nemá znaky trhového hospodárstva, ktorý stále existuje v Číne mimo odvetví, v ktorých v dôsledku reforiem vykonaných čínskou vládou prevládajú podmienky trhového hospodárstva.

94. Ako navyše vyplýva z judikatúry spomenutej v bodoch 34 až 36 týchto návrhov, v systéme vytvorenom normotvorcom Únie je úlohou výrobcu, ktorý chce získať THZ, a nie inštitúcií preukázať, že napriek tomu, že tento výrobca má prospech z výhod vyplývajúcich z prvku, ktorým sa vyznačuje každý systém netrhového hospodárstva, teda z päťročného plánu, tieto výhody nemôžu zmeniť podmienky trhového hospodárstva, ktoré by u neho mali prevládať.

95. Aj za predpokladu, že v prejednávanom prípade by sa preukázala okolnosť, že opatrenia podobné opatreniam prijatým na vykonanie päťročného plánu sú prípadne stanovené aj v trhových hospodárstvách, ktorú Všeobecný súd v napadnutom rozsudku považoval za rozhodujúcu, táto okolnosť podľa môjho názoru sama osebe nestačí na vylúčenie toho, aby deformácie vyplývajúce z opatrení prijatých na vykonanie päťročného plánu boli prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva.

96. Opatrenia prijaté v rámci vykonávania päťročného plánu totiž nemožno posudzovať izolovane, bez ohľadu na širší kontext ich prijatia. Je totiž zrejmé, že viac či menej podobné opatrenia prijaté v trhových hospodárstvách nikdy nebudú prijaté v rámci takých plánov, aké prijala čínska vláda, ktoré nemajú nič spoločné so systémom trhového hospodárstva.

97. Pochybenie, ktoré možno vytýkať Všeobecnému súdu, spočíva podľa môjho názoru v tom, že nevzal do úvahy kontext – päťročný plán – v rámci, ktorého sa prijímajú opatrenia spôsobujúce deformácie. Je totiž možné, aby sa záväzné hospodárske ciele, ktorých dosiahnutie centralizovane stanovuje čínska vláda, dosiahli prostredníctvom rôznych opatrení, pričom niektoré z nich môžu byť viac či menej porovnateľné s opatreniami, ktoré sa prijímajú v trhových hospodárstvách. To však nič nemení na tom, že tieto opatrenia sa prijímajú v kontexte – konkrétne v kontexte päťročného plánu –, ktorý je zásadne odlišný od kontextu trhového hospodárstva.

98. Z tohto dôvodu mám vážne pochybnosti o relevantnosti príkladov vyplývajúcich z judikatúry Únie v oblasti štátnej pomoci, ktorú spomenul Všeobecný súd v bode 66 napadnutého rozsudku a ktorej relevantnosť Komisia spochybnila v rámci štvrtej časti prvého odvolacieho dôvodu. Hospodársky a právny kontext práva Únie, v rámci ktorého sa také opatrenia pomoci prijímajú a hodnotia, je totiž *podstatne* odlišný od čínskeho hospodárskeho a právneho kontextu.

99. Tie isté úvahy platia pre tvrdenia, ktoré uvádza Komisia v rámci druhej a tretej časti prvého odvolacieho dôvodu. Vzhľadom na podstatne odlišný kontext štátnej zásahy a pomoci poskytovanú v rámci sociálneho trhového hospodárstva nemožno porovnávať so zásahmi alebo režimami vyplývajúcimi z päťročných plánov, aké boli opísané v bodoch 88 až 90 týchto návrhov.

100. V rozpore s tým, ako rozhodol Všeobecný súd v bode 69 napadnutého rozsudku, navyše výklad, podľa ktorého z existencie súvislosti medzi určitým opatrením a päťročným plánom vyplýva domnienka, že deformácie vyplývajúce z tohto opatrenia sú prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva, nemôže zbaviť ustanovenie obsiahnuté v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia akéhokoľvek potrebného účinku.

101. Po prvé totiž dotknutý výrobca, ktorý chce získať THZ, má vždy možnosť vyvrátiť túto domnienku tým, že preukáže, že hoci opatrenie, ktoré mu poskytuje výhody, bolo prijaté v rámci päťročného plánu alebo jeho vykonávania, nevyvoláva deformáciu nezlučiteľnú s trhovým hospodárstvom. Po druhé, aj keď je deformácia prenesená z bývalého systému netrhového hospodárstva, na to, aby nebola splnená podmienka uvedená v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia, musí byť deformácia tiež výrazná. Deformácie, ktoré nie sú výrazné, teda nemôžu vylúčiť priznanie THZ, aj keď vyplývajú z päťročného plánu, a preto sa predpokladá, že sú prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva. Po tretie štátne opatrenia, ktoré poskytujú výhody, napríklad tým, že stanovujú priaznivé daňové režimy, ale ktoré nesúvisia s päťročným plánom, nepatria do pôsobnosti predmetného ustanovenia, a teda nebránia priznaniu THZ výrobcom, ktorí majú prospech z týchto opatrení.

102. Navyše, analýzu, ktorú som práve uviedol, nemôže spochybníť tvrdenie, ktoré v podstate Všeobecný súd uviedol v bode 76 napadnutého rozsudku, že politiky, ktorých cieľom je prilákať zahraničné investície, sú prinajmenšom v teórii v rozpore so spôsobom hospodárskej organizácie založeným na spoločnom vlastníctve podnikov, na ktoré sa vzťahujú výrobné ciele stanovené centralizovaným plánom. Nezávisle od sémantických a taxonomických debát medzi Komisiou a Xinyi o charakteristikách uvádzaných Všeobecným súdom, že ide skôr o hospodársky systém so štátnym obchodom ako systém netrhového hospodárstva, ako totiž vyplýva z bodu 64 týchto návrhov, je nepochybné, že čínsky hospodársky systém už nie je výlučne hospodárskym systémom so štátnym obchodom, ale systémom s transformujúcim sa hospodárstvom. Z toho vyplýva, že v takom kontexte skutočnosť – aj keby bola preukázaná –, že niektoré opatrenia sú teoreticky alebo vo všeobecnosti v rozpore s hospodárskym systémom netrhového hospodárstva alebo hospodárskym systémom štátneho obchodu, nemôže nevyhnutne viesť k tomu, že tieto opatrenia nebudú prenesené z hospodárskeho systému, ktorý nemá povahu trhového hospodárstva – ako je vymedzený v bode 80 týchto návrhov – a ktorý v Číne stále existuje.

d) Uplatnenie na prejednávaný prípad

103. V prejednávanom prípade je nesporné, že predmetné daňové opatrenia boli prijaté v rámci vykonávania päťročných plánov, ktoré prijala čínska vláda.⁴⁹ Okrem toho samotný Všeobecný súd uznal túto skutočnosť v bode 69 napadnutého rozsudku, aj keď označil súvislosť, ktorá existuje medzi predmetnými opatreniami a uvedenými plánmi vykonanými v Číne, za „nepriamu“. Xinyi tiež nepopiera túto skutočnosť.

104. Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že predmetné daňové opatrenia súvisia s charakteristickým prvkom netrhových hospodárstiev, ktorým je viacročný plán, ktorý je naďalej zásadným prvkom v čínskej hospodárskej organizácii, Komisia mohla predpokladať, že tieto opatrenia boli „prenesen[é] z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“.

⁴⁹ Pokiaľ ide konkrétnejšie o program „2 Free 3 Half“, tento program bol vytvorený s cieľom podporiť priemyselné politiky vyplývajúce z päťročných plánov Čínskej ľudovej republiky, ako sa výslovne uvádza v „rozhodnutí Rady pre štátne veci č. 40, ktorým sa vyhlasujú a vykonávajú „dočasné predpisy týkajúce sa podpory na prispôbenie priemyselných štruktúr“. Daňový režim podnikov pôsobiacich v oblasti špičkových technológií bol prijatý na vykonanie dvanásteho päťročného plánu na roky 2011 až 2015, podľa ktorého je fotovoltaická solárna energia na účely tohto plánu „rozvíjajúcim sa strategickým odvetvím“ (pozri kapitolu 10 dvanásteho päťročného plánu na roky 2011 až 2015).

105. Za týchto podmienok sa Všeobecný súd podľa môjho názoru dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že napriek tomu, že predmetné daňové opatrenia boli prijaté v rámci vykonávania päťročných plánov, ktoré prijala čínska vláda, sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že zamietla spoločnosti Xinyi THZ, na základe konštatovania, že deformácie vyplývajúce z týchto opatrení neboli „prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva“.

e) Záver

106. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor vyhovel prvému odvolaciemu dôvodu Komisie a zrušil rozsudok Všeobecného súdu.

107. Druhý odvolací dôvod a tretí odvolací dôvod, ktoré Komisia uviedla voči napadnutému rozsudku, teda preskúvam subsidiárne pre prípad, že Súdny dvor sa nestotožní s mojim návrhom.

B. O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

1. Stručné zhrnutie tvrdení účastníkov konania

108. Komisia svojím druhým odvolacím dôvodom vytýka Všeobecnému súdu, že porušil svoju povinnosť odôvodnenia. Tento odvolací dôvod sa v podstate skladá z dvoch častí.

109. V rámci prvej časti Komisia namieta nedostatok odôvodnenia, pokiaľ ide o určité konštatovania obsiahnuté v napadnutom rozsudku. Komisia poukazuje po prvé na bod 66 tohto rozsudku, v ktorom Všeobecný súd konštatoval – podľa Komisie bez uvedenia odôvodnenia –, že „je... všeobecne známe, že krajiny s trhovým hospodárstvom tiež poskytujú podnikom daňové zvýhodnenia vo forme daňových oslobodení“. Všeobecný súd tiež nevysvetlil, prečo sú režimy štátnej pomoci uvedené v tom istom bode napadnutého rozsudku porovnateľné s predmetnými opatreniami.

110. Po druhé Komisia namieta nedostatok odôvodnenia v súvislosti s konštatovaním Všeobecného súdu uvedeným v bode 75 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „nemožno... spochybníť, že podpora niektorých odvetví činností, ako sú špičkové technológie, považované danou krajinou za strategické predstavuje v trhovom hospodárstve legitímny cieľ“.

111. Po tretie Všeobecný súd podľa Komisie v bode 69 napadnutého rozsudku tiež nevysvetlil, ako by mohlo stanovisko Komisie, podľa ktorého všetky opatrenia prijaté v Číne, ktoré možno viazať na plán, sú prenesené z jej bývalého netrhového hospodárstva, zbaviť článok 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia akéhokoľvek potrebného účinku.

112. V rámci druhej časti Komisia tvrdí, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je rozporné. Všeobecný súd totiž na jednej strane v bode 76 napadnutého rozsudku uznal, že centralizovaný plán je charakteristickou črtou systému netrhového hospodárstva, ale na druhej strane v bodoch 63 a 69 napadnutého rozsudku poprel význam takeého plánu pre posúdenie, či je určité opatrenie prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva.

113. Xinyi tvrdí, že argumentácia smerujúca proti bodom 66 a 75 napadnutého rozsudku je neprípustná, keďže sa netýka nedostatku odôvodnenia, ale neexistencie dôkazov podporujúcich všeobecne známe alebo nesporné skutočnosti, ktoré Všeobecný súd uviedol v spomenutých bodoch. Ďalej z vecného hľadiska nesúhlasí tak s prvou, ako aj s druhou časťou druhého odvolacieho dôvodu.

2. Analýza

114. Na úvod treba pripomenúť, že podľa judikatúry musia z odôvodnenia rozsudku vyžadovaného článkom 296 ZFEÚ jasne a jednoznačne vyplývať úvahy Všeobecného súdu, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého rozhodnutia a Súdny dvor mohol vykonať svoje súdne preskúmanie.⁵⁰ Povinnosť odôvodnenia, ktorú má Všeobecný súd v súlade s článkom 36 a článkom 53 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, je teda splnená vtedy, keď použité odôvodnenie, hoci je implicitné, umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd neprijal ich tvrdenia, a poskytne Súdnemu dvoru dostatok podkladov, aby mohol vykonať svoje preskúmanie.⁵¹

115. Pokiaľ ide o prvú časť druhého odvolacieho dôvodu, predovšetkým sa domnievam, že námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla Xinyi, treba zamietnuť. Analýza argumentácie Komisie smerujúcej proti bodom 66 a 75 napadnutého rozsudku totiž svedčí o tom, že cieľom tejto argumentácie nie je vytknúť Všeobecnému súdu, že z právneho hľadiska dostatočne nepreukázal skutočnosti, ktoré v napadnutom rozsudku označuje za „všeobecne známe“ alebo o ktorých tvrdí, že sú nesporné. Naopak uvedená argumentácia sa jednoznačne týka úvah Všeobecného súdu z hľadiska odôvodnenia, ktoré je podľa Komisie nedostatočné.

116. Čo sa týka veci samej, po prvé si nemyslím, že výhrady týkajúce sa bodu 66 napadnutého rozsudku môžu uspieť. Z tohto bodu totiž jasne vyplýva, že podľa Všeobecného súdu je tvrdenie, že je všeobecne známe, že krajiny s trhovým hospodárstvom tiež poskytujú podnikom daňové zvýhodnenia vo forme daňových oslobodení, odôvodnené odkazom na rozsudky Súdneho dvora v oblasti štátnej pomoci, ktorý sa nachádza v tom istom bode. Všetky tieto rozsudky sa týkajú daňových režimov poskytnutých členskými štátmi, ktoré Všeobecný súd zjavne implicitne považoval za porovnateľné s predmetnými režimami.

117. Bez ohľadu na otázku dôvodnosti tohto stanoviska, ktorú som spochybnil v bode 98 týchto návrhov, je pritom podľa môjho názoru nepochybné, že tak dotknuté osoby, ako aj Súdny dvor môžu pochopiť úvahy Všeobecného súdu, z ktorých toto stanovisko vychádza.

118. Obdobná analýza sa môže podľa môjho názoru uplatniť po druhé na úvahy Všeobecného súdu obsiahnuté v bode 75 napadnutého rozsudku, aj keď v tomto prípade sa na pochopenie úvah Všeobecného súdu, ktoré sú skutočne dosť stručné, vyžaduje väčšia miera dedukcie.

119. So zreteľom na body 66, 67, 74 a 76 napadnutého rozsudku však možno pochopiť, že na vyvodenie záveru o všeobecnej známosti („nespornosti“) tvrdení týkajúcich sa legitimacy cieľa podporovať niektoré odvetvia činností považované za strategické v trhovách hospodárstvách, sa Všeobecný súd, pokiaľ ide o takéto hospodárstva oprel o existenciu opatrení sledujúcich tento cieľ, a to nezávisle od zákonnosti predmetných opatrení podľa práva Únie, v danom prípade v oblasti štátnej pomoci.

120. Aj v tomto prípade sa – nezávisle od otázky dôvodnosti tejto analýzy alebo dostatočnosti dôkazov predložených na jej preukázanie – domnievam, že s určitou mierou dedukcie je možné pochopiť úvahy Všeobecného súdu, z ktorých táto analýza vychádza. Výhradu týkajúcu sa odôvodnenia bodu 75 napadnutého rozsudku teda treba podľa môjho názoru tiež zamietnuť.

121. Rovnako sa po tretie domnievam, že výhradu týkajúcu sa odôvodnenia bodu 69 napadnutého rozsudku treba tiež zamietnuť, a to nezávisle od otázky dôvodnosti analýzy obsiahnutej v uvedenom bode.

⁵⁰ Pozri rozsudok z 26. januára 2017, Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62, bod 87).

⁵¹ Pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 10. apríla 2014, Areva a i./Komisia (C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, body 54 a 55).

122. Na základe znenia uvedeného bodu 69 totiž možno jednoznačne pochopiť, že Všeobecný súd sa domnieval, že ak by sa stotožnil so stanoviskom Komisie, ustanovenie uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia by stratilo všetok význam, lebo všetkým výrobcom, ktorí využívajú zvýhodnenie poskytnuté čínskymi orgánmi, ktoré má pôvod v päťročnom pláne, by sa vždy odoprelo THZ. V bodoch 100 a 101 týchto návrhov som pritom spochybnil dôvodnosť tejto analýzy. To však nič nemení na skutočnosti, že úvahy Všeobecného súdu, ktoré považujem za nesprávne, sú zrozumiteľné.

123. Pokiaľ ide o druhú časť druhého odvolacieho dôvodu, Komisia tvrdí, že body 69 a 76 napadnutého rozsudku si navzájom odporujú.

124. Všeobecný súd v podstate uviedol v týchto bodoch nasledujúce úvahy: na jednej strane v uvedenom bode 76 Všeobecný súd konštatoval, že existencia centralizovaného plánu charakterizuje každý systém netrhového hospodárstva, a na druhej strane však v bode 69, vykladanom z hľadiska bodov 66 a 67 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd uviedol, že každé opatrenie spojené s plánom nie je nevyhnutne „prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva“. Podľa Všeobecného súdu opatrenia porovnateľné s tými, ktoré sa prijímajú v trhových hospodárstvách, aj keď súvisia s plánom, nemožno považovať za prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva.

125. Ako pritom vyplýva z bodov 87 až 97 týchto návrhov, nesúhlasím s prístupom, ktorý použil Všeobecný súd. Z pohľadu Všeobecného súdu, ktorý – opakujem – považujem za vecne nesprávny, však neexistuje logický rozpor medzi konštatovaniami obsiahnutými v bode 76 a konštatovaniami obsiahnutými v bodoch 66, 67 a 69 napadnutého rozsudku.

126. Z vyššie uvedeného vyplýva, že podľa môjho názoru treba tak prvú, ako aj druhú časť druhého odvolacieho dôvodu zamietnuť, a preto sa musí druhý odvolací dôvod zamietnuť v celom rozsahu.

C. O treťom odvolacom dôvode založenom na vadách konania

127. V rámci svojho tretieho odvolacieho dôvodu, ktorý sa týka bodov 66, 67 a 76 napadnutého rozsudku, Komisia tvrdí, že Všeobecný súd spôsobil vady konania, ktoré odôvodňujú zrušenie napadnutého rozsudku. Tento odvolací dôvod sa skladá z troch častí.

1. O prvej časti a druhej časti, ktoré sa týkajú rozsudkov Súdneho dvora spomenutých v bode 66 napadnutého rozsudku

128. V rámci prvej časti Komisia tvrdí, že Všeobecný súd doplnil do konania nové vecné tvrdenie, ktoré Xinyi neuviedla, a na základe neho zrušil sporné nariadenie. Komisia totiž uvádza, že Xinyi nikdy neuviedla tvrdenie založené na judikatúre v oblasti štátnej pomoci citovanej v bode 66 napadnutého rozsudku. Konkrétne nikdy netvrdila, že štátna pomoc vyhlásená za protiprávnu má nejaký význam pri rozhodovaní o tom, či predmetné opatrenia boli prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva. Argumentácia spoločnosti Xinyi bola založená výlučne na schválenej pomoci.

129. Podľa Komisie z toho vyplýva, že Všeobecný súd rozhodol *ultra vires*, porušil zásadu, podľa ktorej predmet konania vymedzujú účastníci konania, a porušil článok 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako aj článok 44 ods. 1 a článok 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktoré platili v čase podania žaloby.

130. V rámci druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že jej neumožnil vyjadriť sa k otázke údajnej porovnateľnosti predmetných opatrení so štátnou pomocou, ktorej sa týkajú rozsudky citované v bode 66 napadnutého rozsudku. Všeobecný súd tým, že takto postupoval, a neumožnil Komisii, aby sa vyjadrila k tejto novej skutkovej okolnosti, porušil právo Komisie na obranu a jej právo na vypočutie.

131. Xinyi nesúhlasí s argumentáciou Komisie.

132. Pokiaľ ide o prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu, treba najprv pripomenúť, že z pravidiel upravujúcich konanie na súdoch Únie, najmä z článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 44 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktorý platil v čase podania žaloby⁵², vyplýva, že spor je v zásade určený a vymedzený účastníkmi konania a že súd Únie nemôže rozhodovať *ultra petita*⁵³.

133. Ako spresnil Súdny dvor, hoci niektoré žalobné dôvody, akými sú neexistencia alebo nedostatok odôvodnenia predmetného rozhodnutia, patriace medzi podstatné formálne náležitosti, môžu či dokonca musia byť vzaté do úvahy *ex offio*, naproti tomu žalobný dôvod týkajúci sa materiálnej zákonnosti uvedeného rozhodnutia, patriaci medzi porušenia Zmlúv alebo každého právneho predpisu týkajúceho sa ich vykonania v zmysle článku 263 ZFEÚ, môže súd Únie preskúmať len vtedy, ak ho uvádza žalobca.⁵⁴

134. Za týchto podmienok je potrebné overiť, či Všeobecný súd tým, že sa pri zrušení sporného nariadenia opiera o rozsudky Súdneho dvora citované v bode 66 napadnutého rozsudku, rozhodol *ultra petita*.

135. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že prvý žalobný dôvod, ktorý Xinyi uviedla pred Všeobecným súdom, bol založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia. Ako vyplýva z bodu 49 napadnutého rozsudku, v rámci prvej časti tohto žalobného dôvodu Xinyi odôvodnila svoju argumentáciu praxou Komisie v oblasti štátnej pomoci. Cieľom odkazu na túto prax bolo preukázať tvrdenie spoločnosti Xinyi, ktoré Všeobecný súd uznal, že krajiny s trhovým hospodárstvom, vrátane členských štátov Únie, prijímajú daňové režimy podobné predmetným daňovým režimom.

136. Treba teda konštatovať, že odkaz na prax Komisie v oblasti štátnej pomoci, ktorá vyplýva tak z jej rozhodnutí, ako aj z judikatúry Súdneho dvora, bol súčasťou tvrdení, ktoré Xinyi uviedla v rámci svojho žalobného dôvodu.

137. Za týchto podmienok Komisia nemôže úspešne tvrdiť, že Všeobecný súd tým, že založil svoje úvahy na príkladoch vyplývajúcich z rozsudkov Súdneho dvora v oblasti štátnej pomoci, prekročil medze predmetu sporu.

138. Komisia rovnako nemôže namietat porušenie svojho práva na obranu a práva na vypočutie len preto, lebo Všeobecný súd jej neumožnil vyjadriť sa ku konkrétnym rozsudkom týkajúcim sa praxe Komisie v oblasti štátnej pomoci, ktoré citoval v napadnutom rozsudku, hoci táto prax bola rozobratá v podaniach účastníkov konania. V tejto súvislosti treba tiež poukázať na to, že Xinyi tvrdí – pričom Komisia to nespochybnila –, že účastníci konania na pojednávaní pred Všeobecným súdom podrobne diskutovali o relevantnosti praxe Komisie a judikatúry Súdneho dvora v oblasti daňovej pomoci zo skutkového hľadiska.

⁵² Teraz článok 76 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktorý platí v súčasnosti.

⁵³ Rozsudok z 10. decembra 2013, Komisia/Írsko a i. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 27). O zásade *ne ultra petita* pozri podrobnejšie bod 82 a nasl. návrhov, ktoré som predniesol vo veci British Airways/Komisia (C-122/16 P, EU:C:2017:406).

⁵⁴ Rozsudok z 10. decembra 2013, Komisia/Írsko a i. (C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 28). Pozri v tejto súvislosti osobitne body 91 a 92 návrhov, ktoré som predniesol vo veci British Airways/Komisia (C-122/16 P, EU:C:2017:406, osobitne body 91 a 92).

139. Vzhľadom na tieto úvahy zastávam názor, že prvú a druhú časť tretieho odvolacieho dôvodu treba zamietnuť.

2. O tretej časti týkajúcej sa neexistencie odpovede na tvrdenia uvedené Komisiou

140. Tretia časť tretieho odvolacieho dôvodu sa týka bodu 76 napadnutého rozsudku a pojmu „systém netrhového hospodárstva“, ktorý Všeobecný súd použil v tomto bode a ktorý Komisia považuje za nesprávny.

141. Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že sa nezaoberal tvrdeniami, ktoré uviedla v súvislosti s týmto pojmom, a len prebral pojem, ktorý navrhla Xinyi. Všeobecný súd tým neodpovedal na tvrdenie uvedené Komisiou, čo predstavuje vadu konania, ktorá by mala viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku. Na tento účel sa Komisia odvoláva na bod 112 rozsudku Súdneho dvora z 24. októbra 2013, Land Burgenland a i./Komisia (C-214/12 P, C 215/12 P a C 223/12 P, EU:C:2013:682).

142. Xinyi nesúhlasí s tvrdeniami Komisie.

143. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorá prináleží Všeobecnému súdu podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, neukladá Všeobecnému súdu povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov konania.⁵⁵

144. Všeobecný súd teda môže implicitne zamietnuť niektoré tvrdenia uvedené najmä žalovaným s cieľom vyvrátiť tvrdenia uvedené žalobcom.

145. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd vo svojich úvahách obsiahnutých v bode 76 napadnutého rozsudku mohol implicitne zamietnuť určité tvrdenia uvedené Komisiou bez toho, aby spôsobil vadu konania.

146. Rozsudok z 24. októbra 2013, Land Burgenland a i./Komisia (C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682), o ktorý sa opiera Komisia, sa týka úplnej inej situácie, než je situácia, o ktorú ide v prejednávanej veci. V uvedenom rozsudku totiž Súdny dvor konštatoval, že Všeobecný súd neodpovedal na argumentáciu uvedenú žalobkyňou, ktorá bola jednoznačne uvedená v žalobe.

147. Z vyššie uvedeného vyplýva, že podľa môjho názoru treba zamietnuť aj tretiu časť tretieho odvolacieho dôvodu, a preto je potrebné zamietnuť tretí odvolací dôvod v celom rozsahu.

VI. O žalobe podanej na Všeobecnom súde

148. V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu buď sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje, alebo vrátiť vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu.

149. Domnievam sa, že Súdny dvor je v prejednávanom prípade, schopný rozhodnúť o prvej časti prvého žalobného dôvodu, ktorý Xinyi uviedla pred Všeobecným súdom.

⁵⁵ Pozri okrem iného rozsudok z 26. júla 2017, Continental Reifen Deutschland/Compagnie générale des établissements Michelin (C-84/16 P, neuverejnený, EU:C:2017:596, bod 83).

150. Ako totiž vyplýva z bodov 103 a 104 týchto návrhov, čínska vláda prijala opatrenia stanovujúce predmetné daňové režimy, spomenuté v bode 11 týchto návrhov, z ktorých mala Xinyi prospech, v rámci vykonávania rôznych päťročných plánov.

151. Za týchto podmienok bola Komisia oprávnená predpokladať, že deformácie vyplývajúce z takých opatrení boli „prenesen[é] z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

152. Za týchto podmienok treba prvú časť prvého žalobného dôvodu spoločnosti Xinyi zamietnuť.

153. Naopak Všeobecný súd nepreskúmal druhú časť prvého žalobného dôvodu ani druhý, tretí a štvrtý žalobný dôvod uvedený spoločnosťou Xinyi.

154. Keďže stav konania nedovoľuje vydať konečný rozsudok, pokiaľ ide o túto časť a tieto žalobné dôvody, teda považujem za vhodné vrátiť prejednávanú vec Všeobecnému súdu, aby preskúmal túto časť a tieto žalobné dôvody, ako aj tvrdenia uvedené na ich podporu.

155. Za týchto podmienok je tiež potrebné určiť, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

VII. Návrh

156. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. marca 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia (T-586/14, EU:T:2016:154), sa zrušuje.
2. Prvá časť prvého žalobného dôvodu, ktorý Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd uviedla pred Všeobecným súdom Európskej únie, sa zamietá.
3. V zostávajúcej časti sa vec vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.
4. O trovách konania sa rozhodne neskôr.